

A group of female volleyball players in yellow jerseys and black shorts are celebrating on a court. They are raising their hands and high-fiving each other. The player in the foreground is smiling and looking towards the right. The background is slightly blurred, showing a gymnasium setting.

VolleyMagazine

*Sarah Cools
Michiel Van der Kuip
U16, U17, U19
De beste play-offs
VC Uvok Uikhoven*

A man with a wide smile, wearing a light-colored short-sleeved shirt with a tropical floral and bird pattern, and orange shorts. He is gesturing with his right hand towards the text.

EuroMillions ★

EUROMILLIONS, HET TWEEDE LEUKSTE SPEL TER WERELD.

**Speel mee en word schandalig rijk,
op dinsdag en vrijdag.**

OMDAT SPELEN LEUK MOET BLIJVEN

KEN JE LIMieten

SOS • 0800 / 35 777

www.euromillions.be

Volley Magazine

Nummer 8, april 2017

Inhoud

Sarah Cools, terug van diep weg geweest. 2

Michiel van der Kuip trainer van beachduo Dries Koekelkoren/Tom van Walle 6

Jongens U19 naar het EK in Győr (Hongarije) 9

EK-kwalificatie jongens U17 in Vilvoorde 10

EK kwalificatie meisjes U16 in Kopenhagen (Denemarken) 11

Zijn de play-offs een goed systeem om de kampioen aan te duiden? 12

Lindemans Aalst tot in kwartfinale CEV Cup 16

Knack Roeselare trots op prestaties in de Champions League 17

Asterix Avo Beveren in ¼ finale out in Challenge Cup 18

Worldwide 19

Club in de Kijker: VC Uvoco Uikhoven 22

*Cover: Sarah Cools
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Prachtige play-offs

Maartse buiten? Niet veel van gezien.

Aprilse grillen? Dat kan nog komen.

Zeker in alle mogelijke eindrondes die in de vele nationale en regionale reeksen plaats vinden. Dat het niet aan spanning ontbreekt in de Euromillions Volley League, is het minste wat er kan van gezegd worden. Einde maart is het helemaal nog niet duidelijk wie bij de mannen de play-offs zal spelen. Europees volley en verre midweekuitstappen kunnen niet meer als argument aangehaald worden voor mogelijke mindere prestaties.

Wij deden trouwens een navraag bij een aantal Belgische coaches, die in het buitenland actief zijn, wat zij dachten van 'onze' play-offs. De conclusie is duidelijk. Bij de mannen vinden ze het Belgische systeem duidelijk het beste dat ze kennen. Ook al nemen ze 'ons' systeem niet overal over, toch begrijpen ze in het buitenland de voordelen ervan, met veel matches en spanning tot het einde.

Minder goede woorden hadden onze 'buitenlanders' over voor het systeem bij de vrouwen. Je kan het moeilijk play-offs noemen als alleen de eerste twee uit het klassement tegen mekaar spelen om de titel. Maar allicht ligt het in de planning van de nieuwe verantwoordelijken in het vrouwenvolley en in Volley Vlaanderen om daar misschien volgend seizoen al iets aan te doen. En dan hopelijk een systeem waar de meeste volleyvolgers zich ook tijdens de komende jaren kunnen aan houden.

April is echter ook al de maand dat stilaan de nationale ploegen aan bod komen. In dit nummer verneem je al iets meer over de verwachtingen bij onze U16 meisjes, de U17 jongens en de U19 jongens in hun internationale confrontaties. Wij wensen hen alvast veel succes.

Laat nu die nationale ploegen bij de mannen echter voor een probleem zorgen in de play-offs. Een bondscoach wil natuurlijk zo vroeg mogelijk over zijn manschappen beschikken om van een degelijke voorbereiding te kunnen genieten. De clubs wensen dan weer voldoende tijd om in de beslissende fase van de competitie zo fris mogelijk voor de dag te komen en hun club een zo groot mogelijke uitstraling te geven. Om de twee dagen een finalematch spelen, lijkt noch voor media, noch voor supporters en allerm minst voor de spelers zelf een ideale oplossing. Op tijd met mekaar praten om alles in goede banen te leiden voor alle partijen, lijkt de boodschap voor de toekomst. Want uiteindelijk is er wél één gemeenschappelijk punt: voor een zo groot mogelijke promotie en de uitstraling van onze sport zorgen. Dat lijkt ons de grootste zorg voor alle partijen tijdens de komende weken. Wie er ook 'gelijk' heeft...

Marcel Coppens

“Je beseft pas wat je mist, als je het niet meer hebt”

Op het WK 2014 in Bari speelde zij met de Yellow Tigers een schitterende wedstrijd tegen de Dominikaanse Republiek en stak Sarah Cools haar veel belovende neus aan het internationale venster. In de daarop volgende competitie werd de jongedame uit Pulle uitgeroepen tot ‘rookie van het jaar’ omwille van haar internationale successen bij de nationale ploeg en de nationale doorbraak bij Asterix Kieldrecht met supercup, titel en bekerwinst als toetje.

Maar dan hoorden we plots twee jaar niks meer over Sarah. De media legden zichzelf een respectvol stilzwijgen op over de diepe put waaruit Cools moest klauteren. Maar dit seizoen kwam ze opnieuw piepen bij Amigos Zoersel en zie, voor volgend seizoen wordt ze aangekondigd als één van de versterkingen van Asterix Avo Beveren.

De vraag dus om op de vooravond van haar twintigste verjaardag Sarah Cools aan het woord te laten. Een enthousiast ‘ja’ kwam over haar lippen. Ze heeft immers alle mogelijke complexen van zich afgeschud en deze knappe, frisse 1m88 grote verschijning staat weer waar ze twee jaar geleden al stond. Maar met een totaal gewijzigde mentaliteit.

Sarah, vertel eens wat er met jou gebeurde en wat daarvan de oorzaken waren...

Sarah Cools: “Het was in een periode dat ik weinig rust kende, dat ik er onderdoor geraakte, dat ik eetstoornissen kreeg en dat ik vele kilo’s afviel. Ik was voordien iemand die voor iedereen goed wilde doen. Ik was ook een beetje een perfectioniste: ik wilde altijd presteren, goed was nooit goed genoeg. Ik beleefde ook plots geen plezier meer aan het volleyballen. Ik stelde vast dat er blijkbaar voor mij niks meer bestond buiten het volley. Ik had alleen vrienden en vriendinnen die ook volley speelden en daar buiten kende ik bijna niemand. Ook op gebied van studies voelde ik me niet echt goed. Nadat ik mijn middelbaar onderwijs beëindigd had op de Topsportschool in Vilvoorde, ging ik wel L.O. doen in Leuven, maar eigenlijk was het niet dat wat ik wilde. Ik ging op kot en dat viel ook tegen. Ik

moest zelf voor mijn eten zorgen en ik zag het helemaal niet meer zitten.”

Van wie kreeg je op zulke momenten nog steun?

“Van mijn mama, mijn papa en enkele vrienden. Maar als spoedig besepte ik dat ik het probleem zelf moest oplossen.”

En dus volgden enkele maanden ziekenhuis...

“Meer dan vier maanden. En ik kwam niet bij. Ook al verplichtten ze ons in die afdeling van het ziekenhuis om zes keer per dag te eten. Als we flink ons

“Goed was nooit goed genoeg”

best gedaan hadden, mochten we als beloning een weekeindje naar huis. Dat was ook een harde periode voor mijn ouders en mijn familie. Dat besepte ik best. We kwamen in die afdeling ook mensen tegen die al zeven jaar

met dezelfde kwaal sukkelden. Er werd veel onderling gepraat en hier en daar hield ik er zelfs vriendschappen aan over. Stilaan verbeterde mijn toestand en geleidelijk aan begon ik beter met mezelf om te gaan.”

Ben je hierdoor veel veranderd?

“Ik denk dat het vooral mijn karakter wel een beetje veranderd heeft. Ik durf al eens opstappen als ik het ergens niet mee eens ben en ik durf het nu ook zeggen als iets me niet aanstaat.”

Ook jouw levenswijze is erdoor veranderd...

“Inderdaad. Ik denk dat ik ook in veel dingen verbeterd ben. Ik kom ook graag weer thuis, waar alles voor me klaar gemaakt wordt. Ik kan al eens gaan bowlen met vrienden. Niet alles staat opnieuw in het teken van volleybal. Ik denk er ook veel minder obsessieel aan dat ik na een avondje uitgaan, de volgende ochtend moet gaan trainen.”

En toch begon je opnieuw volley te spelen?

"Ik heb dus de ganse campagne 2015-16 gemist. Ik had ook mijn vrijlating bij Asterix aangevraagd. En toen ik midden 2016 opnieuw aan mijn opbouw begon, vond ik het wel leuk dat ik weer kon volleyen. Ik was dan in het voorbije jaar wel geslaagd in het examen 'bedrijfsbeheer' bij de examencommissie, maar ik wilde ook elke dag iets om handen hebben. En omdat Amigos Zoersel niet zo ver van me thuis speelde, ben ik daar ingestapt. Het is een ploeg met keiveel sfeer. We spelen er natuurlijk ook wel om de punten, maar vooral ook om samen plezier te maken. Dat ging daar voor mij ook maar heel geleidelijk aan. Ik stond niet dadelijk in de basisploeg, hé! Trainer-coach Jeroen Rymer heeft me tijdens heel die revalidatie ook superhard gesteund. Ik werd nooit gedwongen om iets te doen.

Het moest allemaal uit mezelf komen. Momenteel zijn we zelfs aan het experimenteren of ik misschien een goede opposite zou kunnen worden."

Je leek nochtans in het verleden door te breken als middenvrouw?

"Midden, receptie-hoek, opposite... Ik heb het dit seizoen allemaal al gespeeld. We zijn aan het uitzoeken op welke plaats ik misschien het beste rendeer. Ik werd bij de Yellow Tigers

"We experimenteren of ik misschien een goede opposite kan worden"

wel uitgespeeld in het midden, maar op die positie sta je een hele match rond te springen, terwijl je misschien vier ballen per set krijgt. En dan moet je ook nog mentaal onthouden welke ballen je goed sloeg."

Kom je volgend seizoen bij Asterix dan niet opnieuw in een haast professioneel systeem terecht?

"Ik begin ook niet dadelijk met vijf dagen trainen per week. De afspraak is dat ik op dinsdag- en donderdagavond in Vilvoorde samen train met de ploeg. Ik heb me dit schooljaar immers in Turnhout ook ingeschreven voor de afdeling 'Sport en beweging', een studierichting die nog maar twee jaar bestaat. Je kan er 'personal trainer' worden van individuele personen, bij bedrijven en ik loop ook stage bij gehandicapten en bejaarden.

Ik wil immers eerst zien hoe het gaat met volleyen. Ik wil er absoluut opnieuw plezier aan beleven. Al besef ik ook wel dat ik weer moet trachten mijn vroeger niveau te halen. Nu zeg ik soms: 'Shit, die bal zou ik vroeger nooit gemist hebben'. Maar ik wil het wagen. Ik zou achteraf te veel spijt krijgen, mocht ik het niet geprobeerd hebben, al besef ik dat het bij Asterix vechten voor een plaatsje wordt met al die jonge talenten."

Je speelde dit jaar met Amigos Zoersel tegen Asterix. Wat voor een gevoel had je daarbij?

"We werden telkens overklapt. Met mijn huidig niveau zal dat ook niet lukken. Wij trainen drie keer per week i.p.v. zeven keer bij Asterix. Met mijn 'personal trainer', die me ook hard heeft bijgestaan tijdens mijn revalidatie, doe ik vooral nog poweroefeningen. Hij zal dat ook blijven doen als ik bij Asterix ben. Er zal daar natuurlijk met mekaar over gecommuniceerd worden. Hij zal me compleet bijstaan op fysiek niveau. Ik heb daarin al een enorme vooruitgang geboekt. Ik heb al ervaren dat ik bij hem aan sprongkracht won. Ik voel me fysiek ook beter, zonder dat er daarom kilo's zijn bij gekomen."

Welk niveau wil je opnieuw halen?

"Ik denk dat ik op dat WK in Bari tegen de Dominikaanse Republiek wellicht de beste wedstrijd uit mijn carrière speelde. Stiekem hoop ik dat ik opnieuw op dat niveau geraak. Maar ik besef ook wel dat ik zoiets misschien pas kan bereiken na een jaar. Ik speel nu nog bijlange niet zoals op mijn hoogtepunt. Ik denk dat ik daarvoor zeker een jaar nodig heb en mijn zomerprogramma zal dan ook opgesteld worden in overleg tussen

“Ik zou achteraf te veel spijt krijgen, mocht ik het niet opnieuw geprobeerd hebben”

mijn ‘personal trainer’ en Asterix.”

Wat heeft er je toe aangezet om het allemaal opnieuw te proberen?

“Tja, ik heb gedurende lange tijd graag volley gespeeld. En je weet pas wat je mist, als je het niet meer hebt. Ik kon toch ook niet altijd thuis blijven zitten. Al heb ik intussen ook een hond gekregen. Vroeger had ik geen tijd om zo’n dier goed te verzorgen. Maar nu

indertijd. Ze wilde eerst zien wat ik zelf wou. Maar ik MOET ook niet naar het buitenland. Als ik hier de kans krijg om op een behoorlijk hoog niveau te spelen, dan kan dat toch ook.”

Wat zijn jouw sterke punten als volleyspeelster en wat voor werkpunten zijn er nog?

“Ik beschouw mijn fysiek en mijn sprongkracht momenteel zeker als

tegen de Dominikaanse Republiek in het bijzonder. Tussendoor verdiende ik wel enkele prijzen. Je weet op die leeftijd soms niet eens dat ze bestaan, maar ze geven je een forse stimulans om verder te doen. Daar doe je het ook niet voor. En je houdt er wel een aantal vriendinnen-leeftijdsgenoten aan over zoals Céline Van Gestel, Karolina Goliat, Dominika Strumilo en nog enkele anderen. Da’s altijd leuk om ze na een periode terug te zien.”

Wat zijn de voornaamste veranderingen die je bij jezelf vaststelde de voorbije twee jaren?

“Ik denk dat ik vooral mentaal veel veranderd ben. Vroeger was ik veel meer bekommerd om hetgeen anderen van me dachten. Ik cijferde mezelf volledig weg voor anderen. Ik was ook veel te veel perfectioniste. Daar heb ik zeker uit geleerd. Ik kan nu beter iets relativeren. Je stelt je de vraag: was is er eigenlijk erg en wat is belangrijk? Ik ben ook naar een psychiater geweest, naar een diëtiste via het begeleidingsteam, maar dat hielp niet. Daarvoor zat het probleem veel te diep. Gelukkig ben ik er toch uit geraakt. Maar hadden ze me vorig jaar rond dit tijdstip gezegd dat ik opnieuw zou volleyballen, dan had ik dat zelf niet geloofd.”

werd hij mijn maatje als ik alleen was. Ik ben ermee naar de hondenschool geweest. Een Golden Retriever, een superlief dier. Nog maar goed één jaar oud en dus nog volop in zijn puberteit. Hij is altijd heel blij als hij mensen ziet.”

Denk je er nog aan om ooit een professionele volleyspeelster te worden?

“Als ik daartoe de kans zou krijgen? Waarom niet? Maar dan moet ik natuurlijk eerst weer een behoorlijk niveau halen. En mocht ik dan toch kiezen dan zou het naar een warm land mogen zijn, zoals Italië. Of anders: Polen. Ik weet echter dat dit momenteel zeker nog niet realistisch is. Ik wil ook eerst mijn studies beëindigen. Dat is nog twee jaar en in het laatste jaar zitten behoorlijk wat stages, die ik moeilijk vanuit het buitenland kan uitvoeren. Ik heb ook geen manager. Julie Rumes is al wel eens komen praten

mijn grootste wapens. Maar aan de techniek moet zeker nog geschaafd worden. Vergeet niet dat ik nooit in een vrouwenploeg speelde als ik jonger was. Ik begon te spelen in Bouwel, later in Zandhoven, alvorens ik naar de Topsportschool in Vilvoorde trok, waar ik in de ploeg van Liga B uitkwam. Pas

Is het ‘ideaalbeeld’ van een perfecte vrouw – wat dat ook moge wezen – nog aanwezig?

“Nee?. Absoluut niet. Ze moeten me niet meer zeggen: ‘doe dit of doe dat’. Het hangt er gewoon vanaf hoe goed

“Het hangt ervan af hoe goed je er jezelf bij voelt”

daarna kwam de stap naar Kieldrecht, waar ik aanvankelijk als receptie-hoek werd uitgespeeld en er geleidelijk aan evolueerde tot middenspeelster.”

Hoe kijk je op die volleyperiode terug?

“Op de Topsportschool en bij Kieldrecht kregen we natuurlijk een grote hoeveelheid volley voorgeschoteld. Ze leidden naar het hoogtepunt in mijn carrière tot dusverre: deelname aan het WK in Italië en de match

je er jezelf bij voelt. En dan steekt het ook niet meer op één kilo meer of minder. Dat is allemaal bijkomstig. Gelukkig zijn, heeft veel te maken met een mentale kwestie, niet met hoe je zogenaamd perfect bent. Het moet allemaal uit jezelf komen en hoe je jezelf voelt. Dan pas kan je gelukkig zijn.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Marcel Coppens, FIVB

Voor het eerst in de geschiedenis van het beachvolleybal heeft de Belgische volleybalbond eind januari een heuse fulltime bondscoach aangesteld. Het is een Nederlander die op twee Olympische Spelen (Peking en Londen) bondscoach was van het vermaarde duo Nummerdor/Schuil.

Maar wie is die 'Hollander'?

“Doel: hen naar de Spelen van Tokio 2020 loodsen”

Michiel: “Ik ben Michiel van der Kuip, 47 jaar, geboren en getogen in Haarlem, woon samen met Sanne Keizer (ex-topspeelster beachvolleybal in Nederland, die samen met Marleen van Iersel negende werd op de Spelen van Londen 2012). Samen hebben wij vier kinderen, onder wie een tweeling”.

Op wiens initiatief is de samenwerking tot stand gekomen?

“De eerste concrete contacten dateren van eind december vorig jaar toen ik door Volley Vlaanderen gevraagd werd of ik interesse had om de taak van coach voor het beachvolleyteam Koekelkoren/van Walle (KvW) op mij te nemen. In de loop van januari zijn we dan snel tot een akkoord gekomen. Ik ben dus nu de bondscoach van het Belgische beachvolleybal bij de mannen. Over een coachesrol bij de vrouwen of bij de junioren is tot nu toe niet gesproken.”

Welke opdracht heb je meegekregen?

“De opdracht is om ons te plaatsen voor de Spelen van Tokio en daar te gaan voor een top 8-resultaat.”

Moeten we het een contract of een samenwerkingsovereenkomst noemen?

“Ik heb een contract met als einddoel de O.S. 2020. Bondscoach van België is een fulltime job. Er zal bij mij vanaf

Michiel van der Kuip

half april geen ruimte meer zijn voor andere grote projecten. Ik houd mijn eigen bedrijfje (Physical Brothers) aan, maar de werkzaamheden daarvoor gaan op een laag pitje staan."

Zijn er tussentijdse evaluaties op jouw rol?

"In een topsportprogramma zijn er altijd en met regelmaat evaluaties met betrekking tot functioneren, prestaties en samenwerking."

Heb je Koekelkoren/Van Walle in de voorbije jaren zien spelen?

"Ik heb mijn team tijdens de vorige jaren nooit zien spelen. Ik ben ze na de overeenkomst op alle mogelijke manieren gaan volgen. Dus beelden bekeken op YouTube en via de scout van Beachvolleybalteam Nederland."

Hebben ze talent genoeg om de Spelen te halen?

"Zeker, daarom ben ik deze opdracht ook aangegaan. Rio hebben ze op een haar na gemist en Tokio halen, ligt echt binnen de mogelijkheden."

Wat is jouw ambitie / doel met dit duo?

"Mijn ambitie is om zoveel mogelijk uit dit beachvolleybalteam te halen met de expertise die ik en het begeleidingsteam om KvW hebben."

Wat is precies jouw rol, ga je hen regelmatig trainen?

"Mijn rol is die van bondscoach en dagelijkse begeleider van het team KvW. Wij trainen op een normale trainingsweek twee dagen in Scheveningen, samen met Beachteam Nederland (met vier koppels) en de rest van de week in België. Dat is in Duffel of in Schaffen. Daarnaast gaan we af en toe op stage naar het

buitenland om "buiten" te kunnen trainen, om te beginnen naar Egypte."

Ga je regelmatig met hen op reis, ben je bij de wedstrijden?

"Ik zal alle toernooien en stages als trainer/coach meegaan met KvW, te beginnen na de World Tour in Xiamen in China."

Wie maakt de planning op?

"Ik ben eindverantwoordelijk voor de planning voor het aankomende seizoen en verder. De planning

mijn strategie. Zoals ik al eerder zei bij mijn presentatie als bondscoach: als je op de Spelen wedstrijden wilt winnen, zal je dat in de seizoenen daarvoor ook moeten laten zien tegen de goede tegenstanders. Dan ben je gedwongen om het constant op te nemen tegen de beteren. Lukt dat, dan weet je meteen dat je iets te zoeken hebt op de Spelen. Ik wil de komende jaren met mijn team een vaste plek in de top-16 van de FIVB-ranking behalen. Daar zullen we heel hard voor moeten werken, want de concurrentie is enorm."

Vanaf wanneer gaan de punten meetellen voor de olympische ranking voor Tokio?

"Pas vanaf het begin van de beach kalender 2019."

Is er een sponsor voor het duo?

"KvW wordt ondersteund door Volley Vlaanderen."

Deel jij ook mee in het prijzengeld?

"Nee, ik deel niet mee in het prijzengeld."

Is het combineren van zaal- en beachvolley goed te doen op topniveau?

"Nee, dat is al jaren niet meer te combineren als professional. Uiteraard zijn er altijd uitzonderingen op de regel, maar 95 procent moet een keuze maken om of het één of het ander goed te doen."

Onlangs heb je een "erelicentie" ontvangen, wat houdt dat precies in?

"Die erelicentie heb ik van de Nevobo gekregen voor wat ik heb bereikt als bondscoach bij Beachteam Holland. Dus voor de behaalde Europese titels en de deelnames aan twee Olympische Spelen."

is altijd in samenspraak met de spelers en het begeleidingsteam."

Er zijn twee routes om op de Spelen te geraken. Via de FIVB-ranking en via de Continental Cup. Kan je nog eens toelichten wat jouw voorkeur heeft?

"Plaatsing via de ranking is zeker

CV Michiel van der Kuip (in de zaal)

90/91	Brother/Martinus
91/92	Veenman/Martinus
92/93	Veenman/Martinus
93/94	Deltalloyd/Amvj
94/95	Alcom/Capelle
95/96	Rentokil-ZVH 4de
96/97	Rentokil-ZVH 4de
97/98	VC Nesselande kampioen met Pierre Mathieu
98/99	VC Nesselande 4de
99/00	Alcom/Capelle
00/01	Alcom/Capelle
01/02	Omniworld/Amvj kampioen met Martin Teffer
02/03	Omniworld/Amvj
03/04	Martinus
04/05	Martinus
05/06	Trainer Martinus
06/07	Trainer Martinus

Programma Koekelkoren / van Walle

7 - 11 februari	World Tour Fort Lauderdale (5stars) Usa
15 - 18 februari	World Tour Kish Island (3stars) Iran
19 - 25 maart	Stage 1 Hurghada Egypte
9 - 15 april	Stage 2 Hurghada Egypte
18 - 23 april	World Tour Xiamen (3stars) China
15 - 21 mei	Stage 3 ??? Spanje
22 - 28 mei	World Tour Luzern (4stars) Zwitserland
29 - 4 juni	World Tour Moskou (3stars) Rusland
5 - 11 juni	World Tour Rome (5stars) Italië
15 - 18 juni	World Tour Den Haag (3stars) Nederland
19 - 25 juni	CEV Baden Zwitserland
27 - 2 juli	World Tour Porec (5stars) Kroatië
4 - 9 juli	World Tour Gstaad (5stars) Zwitserland
19 - 23 juli	World Tour Olsztyn (4stars) Polen
25 - 6 augustus	WK 2017 Wenen Oostenrijk
11 - 13 augustus	BK 2017 Knokke België
14 - 20 augustus	EK 2017 Jurmala Letland
22 - 27 augustus	World Tour Finals Hamburg Duitsland

De loopbaan van Michiel van der Kuip

Speler in de zaal

Van de Kuip heeft jarenlang volleybal gespeeld in de zaal (nu nog steeds op een lager niveau bij Spaarnestad in Haarlem). Hij was altijd middenman (2m03) en speelde 15 jaar achter elkaar bij een club in de Nederlandse eredivisie (zie cv).

Werd twee keer Nederlands kampioen, in 1998 met Nesselande Zevenhuizen, o.l.v. coach Pierre Mathieu, in 2002 met Omniworld/Amvj en hij won ook twee keer de Nederlandse beker.

In 2005 werd Michiel voor twee jaar aangesteld als coach van Martinus in Amstelveen.

Michiel heeft nooit het shirt van Oranje gedragen. Wel stond hij op de longlist voor het WK2002 en de World League van dat jaar.

Speler in het zand

Toen volleybal op de stranden ook in Nederland steeds populairder werd, stapte Van der Kuip in de zomers over van zaal naar zand en werd daarmee één van de pioniers van het Nederlandse beachvolleybal. Hij vormde bijna vier jaar lang een koppel met zijn maatje Marko Klok (momenteel coach bij VDK Gent mannen). Samen werden zij in 1995 zelfs Europees kampioen, wat de eerste internationale titel voor Nederland in deze beachvolleybalsport betekende. In 1997 werden zij 4de op het EK. Het duo Klok/Van der Kuip haalde bijna de Spelen van Atlanta 1996. Volgens de regels van het FIVB waren zij als Europees kampioen gekwalificeerd voor die Spelen, maar het Nederlandse NOC/NSF stak daar een stokje voor. Het andere Nederlandse beachkoppel Everaert/Mulder stond hoger op de FIVB-ranking en mocht wel naar Atlanta.

Beachcoach

Na zijn 15 jaren durende loopbaan als speler in de zaal, met daar tussendoor 4 jaar in het zand, was Michiel van 2006 - 2012 trainer/coach in het beachvolleybal. In die periode begeleidde hij verschillende Nederlandse koppels bij de mannen en de vrouwen.

Vanaf 2008 werkte Michiel zich op tot coach van Beachteam Holland, waarvan de laatste jaren als bondscoach van de topteams bij de mannen.

Met het duo Nummerdor/Schuil werd Van der Kuip onder andere driemaal op rij Europees kampioen (2008, 2009, 2010). Hij begeleidde dit topduo op twee Olympische Spelen (Peking 2008, plaats 5 en Londen 2012, plaats 4).

Physical Brothers

In 2012 richtte Michiel samen met Hein Macnack (momenteel fysiektrainer van de Belgische volleybalbond) het bedrijfje Physical Brothers op.

Hier kunnen mensen zich melden voor fysieke trainingen, zowel individueel als in groepsverband. Na een 'intake' wordt het juiste trainingsprogramma opgesteld.

"Wij zullen daar samen altijd in betrokken blijven, want we voeren meestal individuele opdrachten uit. Soms doen we dingen samen. Maar nu als bondscoach zal ik daar weinig opdrachten in aannemen," geeft Michiel mee.

Tekst: Willem Bekebrede

Foto's: Koekelkoren/van Walle

In de tweede helft van april (20 tot 30/04) neemt de nationale junioresploeg U19 jongens deel aan het EK voor haar leeftijdsgenoten in het Hongaarse Győr. Dat heeft ze te danken aan de tweede plaats – en beste tweede uit alle poules – op het EK-kwalificatietoernooi begin 2017 in Roemenië. Kunnen de jongens van coach Mieke Moyaert ook nog een volgende stap zetten en zich plaatsen voor het WK in Bahrein of de EYOF, opnieuw in Győr?

Mieke Moyaert: “Winnen in bijzonder zware poule”

De coach zelf beseft dat dit een bijzonder zware opdracht wordt. “Wij werden uitgeloot in de zgn. ‘poule des doods’, want in onze leeftijdscategorie is Rusland de regerende wereldkampioen, is Polen Europees kampioen en Italië haalde zilver op het vorige EK. Die drie ploegen staan alvast in onze poule,” merkt Mieke Moyaert op. Willen de jongens verder doorstoten in dit toernooi, dan blijven Bulgarije en gastland Hongarije over om bij de eerste vier van de groep te eindigen. Daar is Mieke het echter niet helemaal mee eens. “Met deze groep hebben we in het verleden op Zeslandtoernooien ook gewonnen van zgn. sterkere landen als Frankrijk en Duitsland. Waarom zouden we dan nu niet in staat kunnen zijn om hier of daar een topland te verslaan? Maar het is wel duidelijk dat de openingswedstrijd tegen Hongarije beslissend kan zijn. Dat weet het gastland natuurlijk ook wel en daarom dat ze de eerste match tegen ons programmeerden. We moeten dus het scenario van Roemenië zien te vermijden, waarbij we in de eerste match van het kwalificatietoernooi tegen het gastland uitkwamen en verloren. Wij hebben beelden van alle tegenstanders en we hebben nog een beetje werk om alles te ontleden. Hongarije gaf 14 speelsters op en dus zullen we nog eens moeten uitvlooien hoe hun team er precies zal uitzien, want de samenstellingen durven natuurlijk wel eens wijzigen

door blessures e.d.m. We zoeken naar enkele actuele gegevens.” Waarmee hoopt Mieke met haar team de concurrentie te verrassen? “Wij starten sowieso als ‘underdog’. De druk ligt zeker niet bij ons en dat kan een ideale situatie zijn om hier of daar voor een stunt te zorgen. Tenzij er een medisch mirakel gebeurt, zullen we allicht Wouter d’Heer moeten missen, maar wellicht recupereren wij Jorne Vandamme. Wij zullen er alles aan doen om onze huid zo duur mogelijk te verkopen en als alle puzzelstukjes op hetzelfde moment in mekaar vallen, hopen we te mogen grijpen naar een plaats bij de eerste zes, die mogen deelnemen aan het WK in Bahrein (18-27/08), of bij de eerste zeven, die mogen deelnemen aan het European Youth Olympic Festival (EYOF – eind juli). Dat is alleszins de bedoeling. En op langere termijn betekent het tevens het opdoen van ervaring tegen internationaal sterke landen.

Wij beschikken alleszins nog over een goede voorbereiding met trainingsdagen in De Lange Munte in Kortrijk, drie oefenwedstrijden in Menen, Lendeledede en Gent, plus twee competitie matches in de Liga B. Dat moet volstaan om er een hechte groep van te maken, wat ook een belangrijk element betekent,” vindt Mieke.

Tekst: Marcel Coppens
Foto: Eva Horemans

Programma:

22/04: 18u Hongarije;
23/04: 15u30 Rusland;
24/04: 15u30 Bulgarije;
25/04: rustdag;
26/04: 20u30 Italië;
27/04: 20u30 Polen.
29 en 30/04: klassementswedstrijden voor de eerste vier (tegen de eerste vier van de reeks uit Puchov, Slowakije).

Wim De Boeck: “Wij kijken uit naar de kwalificatie”

Van 13 tot 15 april krijgt de Belgische jeugd ploeg, jongens U17, de kans om zich in het eigen EuroVolleycentrum in Vilvoorde te kwalificeren voor het EK begin juli. Coach Wim de Boeck zou, met de steun van vele supporters, heel graag eens een EK willen meemaken met zijn ploeg, maar hij beseft ook dat dit geen sinecure wordt met Letland en vooral Polen als tegenstanders.

Wim is niet aan zijn debuut toe als coach van een jeugd ploeg, want hij had al eens de meisjes ploeg onder zijn hoede tijdens een Achtlandentoernooi (met o.a. Sarah Cools) en met de huidige selectie jongens onder 17 jaar eindigde hij in de voorronde op de tweede plaats, na Italië, dat zich daardoor rechtstreeks qualificeerde voor het EK van 3 tot 11 juli in Konya, net als Rusland, Tsjechië, Griekenland, Finland en organisator Turkije. “Er zijn tussen 13 en 16 april vijf poules actief, waarbij de winnaars zich plaatsen, evenals de beste tweede. Natuurlijk willen we ons liefst rechtstreeks plaatsen met twee overwinningen in Vilvoorde. Polen en Letland zaten in de voorronde in dezelfde groep, waarin ze beiden van Rusland verloren. De Polen eindigden 2de in de groep met vijf ploegen, de Letten werden 4de, maar in hun onderlinge wedstrijd snoepten ze toch een setje af van de Polen. We hebben beelden van al hun matches uit die voorronde, maar dat is intussen bijna negen maanden geleden,” beseft Wim de Boeck. “We beginnen tegen de Polen, in een poging om ze te verrassen tijdens de eerste match. Ze pakken ook met een nieuwigheid uit, nl. een zwarte opposite. Ze hebben ook een sterke linkshandige aanvaller in de groep. Het is een ploeg met veel kracht en een viertal spelers die al met een jumpopslag voor de dag komen. Qua gestalte valt het nogal mee.

Ik denk dat we daar een behoorlijk team kunnen tegenover zetten. Ik ken deze jongens nu al een tijdje en ze maken zeer weinig fouten, ze zijn technisch sterk. Qua lengte en kracht zitten ze allemaal nog in hun groei. Dat wordt dus een beetje afwachten, maar we beschikken over een degelijke receptie, zodat we in staat moeten zijn snel te spelen. Dat is ons wapen.” Tegen Letland zou normaal gezien moeten gewonnen worden. “Maar we mogen ze zeker niet onderschatten. Hun stijl is anders,

dit toernooi een leuke ervaring voor hen en kijken ze er allemaal wel naar uit om nog een volgende ronde te halen en dat is dus meteen het EK. Als voorbereiding spelen we twee keer tegen Nederland en hun twee competitiewedstrijden in 2de divisie en in Liga B voor sommigen, passen uitstekend in de aanloop naar het kwalificatietoernooi. De ploeg bestaat voor de helft uit spelers uit de Topsportschool in Vilvoorde, terwijl er nog een drietal volgend schooljaar zullen toetreden en enkelen bij hun club

ze maken iets meer foutjes en ze speelden in die voorronde steeds met ongeveer dezelfde zeven spelers.” Wim hoopt natuurlijk dat het spelen in Vilvoorde een voordeel zal zijn. “De jongens bleven in het lawaaierige Italië opvallend rustig. Ze zullen dus niet onder de indruk zijn van mogelijke vokale of muzikale steun. Maar op die leeftijd is het altijd een beetje afwachten. Het is voor iedereen een beetje afwachten hoe ze verder kunnen evolueren, al is

blijven. Jammer dat we wellicht Wout d’Heer (2m) moeten missen wegens een blessure, maar in deze groep willen ze wel vechten voor mekaar.”

Tekst: Marcel Coppens
Foto: Eva Horemans

Programma:

13/04: 20u België – Polen;
14/04: 20u Polen – Letland;
15/04: 15u België – Letland.

Voor het eerste jaar spelen ook de meisjes U16 voor een plaats op het EK in Bulgarije eind juli. Maar dan moeten de Belgische jeugdspelsters eerste eindigen in de kwalificatieronde in het Deense Kopenhagen of bij de beste twee ploegen eindigen uit alle poules. Coach Yorick Van de Velde ziet wel een aantal mogelijkheden voor zijn ploeg.

Yorick Van de Velde: “Er zijn mogelijkheden”

“In de eerste ronde troffen we met Italië een ploeg buiten categorie aan. Welnu, dat soort ploegen is er zeker niet bij in de Deense hoofdstad,” begint Yorick. “Je mag echter ook niet vergeten dat er 14-jarigen in deze ploegen spelen en dat betekent soms nog onzekerheid, grotere foutenlast, een aantal domme foutjes en wedstrijden die soms beslist worden door opslag-receptie. Maar zij vormen wel de mogelijke basis voor toekomstige toppers. Het is een kwestie om

dus. De sterkste tegenstander in onze groep wordt thuisland Denemarken. Zij maakten heel veel progressie op volleygebied. Zij genieten van het thuisvoordeel en ze hebben één onwaarschijnlijk sterke speelster in de rangen, die over het resultaat kan beslissen. Ze was aanvankelijk spelverdeelsster, een tijdje receptie-hoek, maar nu is ze opposite. Zij zou het verschil kunnen maken. En dan is er nog Estland. Niet slecht, maar normaal gezien niet beter dan

club spelen. We hebben bijgevolg enkele extra-trainingen ingelast in de krokusvakantie en er komen er nog in de paasvakantie met dagelijks bal-en fysieke trainingen en daarnaast o.a. twee wedstrijden tegen de U16 van Nederland. Dat moet volstaan. En dan moet ik de moeilijkste beslissing nemen: van de groep van 16 speelsters er nog 12 over houden. Onze sterkte moet in de organisatie en in de systemen zitten met een goede blok-verdediging als basis.

We hebben een goed systeem in verdediging, dat het mogelijk moet maken om onze aanvallen goed op te zetten. Ik denk dat wij ook groter en sterker zijn dan de meeste concurrenten. Maar je weet het nooit in deze leeftijdscategorie. Zij kunnen plots zes opslagpunten op rij scoren, maar net zo goed zes keer op rij onderuit gaan door allerlei soorten foutjes. Maar die moeten we tot het minste trachten te beperken.”

de automatisen erin te krijgen en daar zijn we goed mee bezig.” De tegenstanders heeft Yorick al onder het vergrootglas kunnen ontleden. “IJsland mag geen probleem vormen. Zij startten de voorbereiding met 12/14 speelsters, wij met 22. In de eerste ronde was het voor sommige meisjes de eerste keer dat ze zes-tegen-zes speelden. Echt nog geen ervaring

Denemarken. Het kan een interessante reeks worden met misschien wel mogelijkheden voor ons.” Is Van de Velde tevreden over zijn speelsters, dan kampt hij door hun jonge leeftijd ook met een enkele probleempje. “Enkele geblesseerden, een viertal basisspeelsters die in de Topsportschool zitten, maar dus ook vele anderen die nog in hun

Tekst: Marcel Coppens
Foto: Eva Horemans

Programma:

14/04: 16u Estland;
15/04: 16u IJsland;
16/04: 18u30 Denemarken.

Zijn de play-offs een goed systeem om de kampioen aan te duiden?

Volleymagazine vroeg het aan Belgische coaches in het buitenland

“Zij zien er alleszins de voordelen van in”

De play-offs bij de mannen zijn in ons land halverwege en het is nog lang niet duidelijk wie de finale zal spelen. Bij de vrouwen moeten ze er trouwens nog aan beginnen in een nieuwe formule met alleen de eerste twee uit de reguliere competitie in de strijd om de titel.

Zijn dit nu eigenlijk goede systemen? Wij vroegen het aan een aantal Belgische coaches die al even in het buitenland aan de slag zijn en die dus best een aantal systemen kunnen vergelijken. Een boeiende confrontatie.

Wij stelden hen volgende vragen:

1. In België spelen de mannen na de reguliere competitie play-offs met de beste zes ploegen in heen- en terugmatchen. Na de play-offs spelen de nummers één en twee uit die play-offs in een 'best of 5' om de titel. Wat vind je van dit systeem?
2. In België spelen de vrouwen na de reguliere competitie geen play-offs meer, maar strijden één en twee uit de reguliere competitie in een 'best of 5' om de titel. Wat vind je van dit systeem?
3. Hoe worden de play-offs gespeeld in het land waar jullie actief zijn? Is daar een verschil tussen de mannen- en vrouwencompetitie? Wat vind je zelf van dit systeem?
4. In hoeverre is jouw club op dit moment (einde maart) nog betrokken in de play-offs? Wat staat ze nog te wachten/ of waarom doet ze momenteel niet meer mee in de strijd om de titel?
5. Zien jullie - buiten de genoemde systemen in België en in 'jouw' land – toch nog betere/eerlijker systemen om de kampioen aan te duiden?

Julien Van de Vyver (bondscoach Nederland Talentteam meisjes)

1. Prima systeem. Zo blijft het spannend. Er moet wel een puntenbonus zijn voor wie welke ranking heeft na de reguliere competitie. Bij twaalf ploegen zou ik gaan voor play-offs met een knock-out systeem voor zes ploegen. Bij tien ploegen kan een knock-out systeem met vier ploegen misschien beter zijn.
2. Een finale met enkel de eerste twee ploegen uit de reguliere competitie is nogal kort door de bocht. De 'best of 5' vind ik dan weer prima.
3. In Nederland spelen de eerste zes ploegen bij de vrouwen nog een volwaardige competitie wél met puntenbonus (5,4,3,2,1,0) naargelang hun plaats in de reguliere competitie. Daarna spelen de eerste en de tweede nog een finale in één heen- en één terugmatch (met eventuele 'golden set'). Ik heb het meer voor een knock-out systeem. Als je met vier ploegen de play-offs speelt, zou ik gaan voor een competitie, gevolgd door een finale.
4. De talentteams spelen alleen mee in de competitie. De meisjes spelen trouwens vanaf 1 april in Arnhem het EK.
5. Heb ik hierboven al aangegeven.

Vital Heynen (bondcoach, coach van Friedrichshafen)

1. Misschien herinneren de mensen zich dat niet meer, maar eigenlijk was ik mee één van de grondleggers van het play-off-systeem. Zo'n tien jaar geleden hebben de mensen van de sportieve cel van de Liga iets dergelijks op poten gezet met twee bedoelingen. Eén: alle ploegen moeten ongeveer even veel wedstrijden spelen. Geen kwartfinales, halve finales, finales omdat daarin dus te veel onderscheid tussen de clubs mogelijk was. Twee: zo lang mogelijk alle ploegen laten strijden voor een bepaalde plaats, zodat elke plaats in het klassement belangrijk blijft.

2. Dat vind ik jammer, want of je nu vierde of zevende eindigt in de reguliere competitie, maakt dan niks meer uit. Dan nog eerder het vroegere systeem van pre-play-offs, waarin de nummers 5-6-7-8 nog konden strijden voor een plaats in de play-offs tegen de top-4, die al automatisch geplaatst was.

3. In Duitsland spelen 7 en 8 tegen 9 en 10, waarna de winnaars uitkomen in de kwartfinales ('best of 3'), later volgen de halve finales ('best of 5') en de finales ('best of 5'). Ik vind het niet zo'n best systeem, want de ploegen die uitgeschakeld worden in de kwartfinales zien hun seizoen half maart al beëindigd, terwijl de finalist verder spelen tot begin mei. Bijna twee maanden verschil vind ik te veel.

4. Met Friedrichshafen hebben we de kwartfinales gewonnen van Netzhoppers, zodat we nu in de halve finales zitten. We hebben dan wel al de beker gewonnen en Berlin mag dan al favoriet zijn, wij gaan toch ook nu weer voor een nieuwe prijs.

5. Het eerlijkste systeem is de eindstand in de competitie. Wie daarin als eerste eindigt, is kampioen. Wil je echter een beter systeem, dat spanning en bijkomende matches garandeert, dan moet je een systeem hanteren, waarin elke plaats belangrijk wordt.

In Polen spelen één tot vier de play-offs, dan 5 tegen 6 voor een volgende (soms Europese) plaats, 7 tegen 8, 9 tegen 10. Een beperkte play-off dus, omdat er ook zo veel ploegen zijn.

In Italië hebben ze één wedstrijd op neutraal terrein gespeeld om te beslissen over de titel, maar daar zijn ze van terug gekomen en het is nu een 'best of 5'.

In Oostenrijk is het een 'best of 7', maar dat vind ik te veel. Als je in het buitenland luistert, is er heel veel aandacht voor het Belgisch systeem, zonder dat ze het daarom toepassen, maar ze zien er wel de voordelen van in.

Stijn Morand (coach Paris St.-Cloud, Frankrijk)

1. Goed systeem. Laat veel ploegen tot het einde in een finale geloven.

2. Ik vind dit minder interessant. Play-offs geven altijd meer spankracht aan een competitie. Ook naar publieksbelangstelling toe zijn de play-offs steeds een meerwaarde gebleken.

3. In Frankrijk is er geen verschil tussen mannen en vrouwen. De nummers 1-8 spelen play offs tegen elkaar. Het nummer 1-8, 2-7, 3-6 en 4-5 telkens in een best of three waarbij de hoogst geklasseerde ploeg het thuisvoordeel geniet bij de eerste en eventueel derde wedstrijd. Dit is de kwartfinale. Nadien spelen de winnaars 1-8 en 4-5 tegen elkaar en de winnaars 2-7 en 3-6 tegen elkaar in een best of three, eveneens met het thuisvoordeel voor de hoogst geklasseerde ploeg uit de reguliere competitie. Dit is de halve finale. De finale wordt dan in 1 wedstrijd beslecht op een neutraal terrein. Ik vind dit een goed systeem op uitzondering van de finale. Men spreekt ervan om ook daar een best of three in te voeren.

4. Momenteel staan we 7de en zouden we dus tegen de 2de uitkomen.

5. Ik vind het systeem in Frankrijk het meest voor verbetering vatbaar in die zin dat om de titel gespeeld wordt in één wedstrijd en dat is altijd in het voordeel van de 'underdog' en reflecteert meestal niet het kampioenschap. Dus de titel ook laten spelen in een best of 3 of 5 is het meest representatieve voor het kampioenschap. Hoe men aan de twee finalist komt... Daar zijn verschillende formules voor met elk zijn voor- en nadelen zoals men in de andere landen kan zien.

Jan de Brandt (coach van Bursa, Turkije)

1. Het mannensysteem vind ik beter dan bij de vrouwen. Maar een eindronde met vier ploegen vind ik meer dan genoeg. En een finale in een 'best of 3' lijkt me op het einde van een seizoen ook meer dan genoeg.

2. Ik begrijp nog steeds niet waarom er een onderscheid moet gemaakt worden tussen mannen- en vrouwen play-offs. Kan dit niet gewoon op dezelfde manier georganiseerd worden?

3. In Turkije worden de play-offs gespeeld met de eerste acht ploegen. Wegens tijdsgebrek (Europabekers halve finales en finales, Wereldkampioenschappen clubs en programma nationaal team) wordt de eerste ronde (1-8, 2-7, 3-6 en 4-5) slechts in 2 wedstrijden gespeeld. Eerste wedstrijd bij de laagst gerangschikte ploeg. Bij gelijke stand volgt een golden set!

De winnaars vormen nadien de Final 4 en spelen de eindronde in 1 stad. Iedereen tegen iedereen. Hetzelfde geldt voor de poule van 5 tot 8!

De play-outs worden gespeeld tussen nummers 9, 10, 11 en 12. Met behoud van de punten van de reguliere competitie als start! Iedereen speelt éénmaal thuis en op verplaatsing; dus 6 wedstrijden. De laatste twee zakken !!

4. Met Bursa staan we - met nog 2 wedstrijden te gaan in de reguliere competitie - op een 5de plaats. De play-offs zijn al zeker!!!

5. Het systeem in Italië vind ik nog steeds het meest eerlijke en geschikte. Play-offs met 8 en eliminatie... En eliminatie steeds met the best of 3!

Idee... De finale spelen op neutraal terrein en slechts in één wedstrijd verhoogt natuurlijk de spankracht en zou misschien wel voor een massaal hoogtepunt van het seizoen kunnen zorgen zoals bij de organisatie van de Beker van België! Zowel voor vrouwen als voor mannen!

Claudio Gewehr (assistent-bondscoach Nederland, coach Talentteam jongens)

1. Goed systeem. Ik heb veel competitiesystemen in de wereld bekeken en het Belgische systeem lijkt mij interessant. Best of 5 is goed voor televisie en ook voor de finalisten.

Een voorstel is misschien om de totale punten van de competitie te behouden, voor play-off 1 en play-off 2. Dan maak je de reguliere competitie ook belangrijk.

2. Ik ben voorstander van een play-off systeem.

3. Na de reguliere competitie volgen kwartfinales met 1-8, 2-7, 3-6, 4-5. De winnaars van 1-8 en 4-5 spelen de halve finale, net als de winnaars van 7-2 tegen 6-3. De winnaars van deze halve finales spelen om de landstitel. Merkwaardig: al deze matches worden gespeeld in één heen- en één terugmatch (met mogelijk een 'golden set' op het einde van de terugmatch). Geen topsysteem volgens mij.

4. Ik ben coach van het Talent Team. Wij staan momenteel vierde in de competitie. Volgens de reglementen spelen wij geen play-offs.

5. Ik vind dat de kampioen de beste ploeg moet zijn, namelijk de ploeg die gedurende het hele jaar door bewijst dat ze de beste ploeg is. Niet alleen in de play-offs dus.

Virginie De Carne (coach van Kangasala, Finland)

1. Goed systeem.

2. Lijkt me een beetje kort.

3. In Finland kiezen de eerste vier uit de reguliere competitie een tegenstander tussen 5 en 8. De eerste twee uit de reguliere competitie mogen eerst kiezen. In de kwartfinales gaat het om een 'best of 5'. In de halve finale om een 'best of 7' met tv-opnames. Ook in de finale een 'best of 7' met tv-uitzendingen.

Elk jaar verandert het systeem. Ik vind het kiezen niet goed, want Finland is groot en het reizen kan moeilijk zijn. Wel goed is, dat die vele wedstrijden de kassa's spijsen van de clubs. Dit jaar kunnen er ploegen zijn die 19 play-offwedstrijden moeten spelen. Het negatieve is wel dat dit alles moet gebeuren in één maand tijd. Een grotere tijdspanne zou beter zijn.

4. We zijn helaas uit de play-offs. Ik heb het driejarig project zelf stopgezet. De club deed dit seizoen niks om de spelers te steunen en wat professioneler te werk te gaan. Ook de betalingen gebeurden niet op tijd. Ik denk dat ik stop met coachen in Finland en misschien een andere job zoek.

5. Het Belgisch systeem.

Verzameld door Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke, Nevobo

Zij steunen topvolley in België

Johan Devoghel: “Ik had op een tikkelijke méér gehoopt”

Ook dit seizoen was VC Lindemans Aalst manifest aanwezig op het Europese front. De club heeft veel respect afgedwongen in de vorige campagnes: de Final 12 van de Champions League 2016 tegen Trentino. Een jaar eerder in 2015 de halve finale van de CEV Cup tegen Dinamo Moskou. Nog een jaar vroeger de kwartfinale van de Challenge Cup tegen het Turkse Istanboel BBSK. “Globaal is het bestuur zeer tevreden. Ik ook. Maar het had iets meer mogen zijn. Wij voelden ons te vaak gefnuikt door de scheidsrechters.”

Johan Devoghel: “Ik houd daarom een pleidooi voor scheidsrechters, zeker in de eindfase, uit landen met een behoorlijk stevige competitie. Mensen uit Malta of pakweg Noorwegen hebben te weinig ervaring op internationaal niveau. Maar als je sommige sets heel nipt verliest, kunnen bepaalde beslissingen een averechts effect hebben.” Voor een goed begrip: VC Lindemans Aalst was vrijgeloot in de CEV Cup op basis van eerdere resultaten. Vervolgens gaf Kharkiv uit Oekraïne forfait, zodat Hapoel Yoav Kfar Saba uit Israël de tegenstander werd voor VC Lindemans in de zestiende finales. Coach Johan Devoghel: “We speelden eerst uit, in de buurt van Tel Aviv. Opvallend waren de strenge richtlijnen in verband met eten: het eten van kip, ook eieren, enzovoort. Maar oké: sportief liep het los: tweemaal 3-0 voor ons.”

Volgde dan Arago de Sète uit de Franse Pro A. Met Marien Moreau, ex-hardhitter bij Precura Antwerpen. “Sète had het Oostenrijkse Aich/Dob gewipt,” aldus Devoghel. “Ik vond het een stevige tegenstander, hoewel Moreau geen potten brak. In het Franse Zuiden hebben we - winst met 1-3 – de basis gelegd. In de return mepten we 3-0 op het scorebord. Na twee sets was de kwartfinale al bereikt. Michael Parkinson haalde een knap niveau. Ook Wannes De Beul, Tijmen Laane, tweede set-up Droszynski en Roman Abinet hadden een felle inbreng.” Het overladen programma kostte energie tegen het Duitse Rhein-Main uit de eerste Bundesliga. Geen topteam zoals VfB Friedrichshafen van coach Vital Heynen of RVV Berlin van Wout Ter Maat. “Maar ik plaats Rhein-Main op een hoger niveau dan de Franse topklasser Sète.

De Duitsers, debutanten op Europees niveau, hadden Brcko uit Bosnie-Herzegowina en het Servische Rode Ster Belgrado (dat Antwerpen wipte via de golden set) uitgeschakeld. Het was in Rüsselsheim niet goed genoeg: 3-0. Dat moet ik eerlijk toegeven,” blikt Devoghel terug. “We hadden kansen in de tweede set. Maar een opslag van Frank Depestele werd totaal verkeerd beoordeeld. We krijgen 26-24 aangesmeerd. Nogmaals: op dit niveau zijn arbiters nodig die professioneel niveau bereiken.” De Aalsterse aanhang zag zijn Europese dromen tegen headcoach Michael Warm (tevens bondscoach van Oostenrijk) en fysicaal trainer Limburger Fons Vranken (T2) aan

flarden gesmasht in de tweede set. Johan Devoghel: “De eerste set, die winnen we. Tof voor onze jarige libero Philipp Krois (39), in zijn onderonsje met de Duitse libero Florian Ringeis. En dan herhaalde zich de geschiedenis van de uitwedstrijd. Heel tergend hoor: we verliezen de tweede set 30-32. Door slechte beslissingen. Na drie sets waren de Duitsers gekwalificeerd bij 1-2. Ze zouden uiteindelijk 2-3 afdrucken. Maar ik wil de scheidsrechters niet als zondebokken brandmerken. Dat zou te gemakkelijk zijn. De verklaring ligt voor de hand: we waren niet top tegen de Duitse kapitein Christian Dünnes en routinier Lukas Bauer.” Algemeen reageert de club tevreden.

Devoghel: “Een Europese kwartfinale is al mooi. Maar het had nog beter gekund. We waren zelden op ons best. Ach, je moet zo’n Europese campagne combineren met de reguliere competitie en met de play-offs. Amper 48 uur na Rhein-Main bleven we gelukkig met 2-3 overeind in de PO-match in Antwerpen. We klopten op de tweede speeldag ook Roeselare thuis in de tiebreak. In theorie halen Maaseik en Roeselare de titelfinales. Maar ook VC Lindemans Aalst doet mee.”

Tekst: Leo PEETERS

Foto: CEV

Knack Roeselare trots op prestaties in de Champions League

Voorzitter Francis De Nolf: “Ik heb de ploeg graag getrakteerd”

Regerend landskampioen en bekerwinnaar Knack Roeselare ontpopte zich met stip tot de beste Belgische vertegenwoordiger in de Europese bekercampioenschappen 2016-2017. Het topteam uit de stad van Guido Gezelle en Albrecht Rodenbach schitterde in de poulefase van de CL. Ze had daarna pech met de loting voor de Final 12. Op het menu: de viervoudige Russische titelverdediger Zenit Kazan. Een ‘mission impossible’.

Toch kon Roeselare de Europese arena verlaten met opgeheven hoofd.

“We houden een heel goed gevoel over aan onze vijftiende campagne in Europa.” Zo vertolken zowel voorzitter Francis De Nolf als headcoach Emile Rousseaux en de teammanagers Stefaan Wybo en Patrick Callens hun positieve emoties. Voorzitter Francis De Nolf: “De loting voor de poule bleek al geen cadeau. Dat we voorts oprukten naar de Final 12 was op zichzelf al een geweldige sensatie. In de groepsfase verzamelde Knack liefst negen punten. Tegen Sir Sicoma Colussi Perugia (Ita),

Belogorie Belgorod (Rus) en Halkbank Ankara (Tur). Ja, dat is schitterend stuntwerk. Dan zijn we op Zenit Kazan gestuit: de ploeg, die als enige een ‘6 op 6’ afdruckte in zijn poule. Een ploeg die meer dan dertig overwinningen in serie op zijn palmares heeft staan. Ongenaakbaar in eigen land, onaantastbaar in Europa, bij de top twee ook in de wereld. En toch heeft Knack zeer sterk meegespeeld, zowel in de heen- als in de terugwedstrijd.” De Final 12 van Knack Roeselare kon niet doorgaan onder het meest

gunstige gesternte. Nachtelijke reizen in elkaar knutselen naar Belgorod (vliegtuig en dan nachttrein vanuit Moskou) en naar Kazan in Siberië vergen het uiterste van lijf en leden. Veel creativiteit ook. En nog meer energie. Ter vergelijking: Kazan kwam voor de return met een privéjet naar Oostende en keerde na afloop rechtstreeks terug. De clubpresident is politicus in de hogere rangen van Tatarstan. Budget: 20 miljoen euro. Toppers als de Amerikaan Matthew Anderson, de Cubaan Leon Venero

Wilfredo, Mikhailov, Butko en Verbov pakken tot 500.000 euro per seizoen. Niet zo moeilijk: er zit genoeg Gazprom-gas in de Russische ondergrond. Voorzitter Francis De Nolf: "En toch. Toch hadden we kunnen verrassen in de Final 12 thuis. De eerste set thuis was nipt: 23-25. Ook thuis werd het een knaller tegen Belgorod: onverdiend 2-3. Later werden we getroffen door veel blessureleed en ziekte: van hoofdaanvaller

Hendrik Tuerlinckx en libero Stijn Dejonckheere. Ook Thomas Konings was niet fit. Zeer moeilijk op te vangen voor Emile en voor T2 Steven, die in de return zelf op de 'feuille' werd ingeschreven. Zo bezette Piotr Orczyk de hoofdaanval en kreeg Gertjan Claes de libero toegewezen. Twee dappere strijders. De Russen hanteerden bovendien de zwaarste opslagdruk op de aardbol. Aces met een snelheid van meer dan 100 km

per uur. Echt waar, onze setstanden mogen gezien zijn. Vandaar dat er van mijn kant een traktatie is gevolgd als symbolische beloning. Het Europees verhaal heeft fantastisch gesmaakt." Emile Rousseaux hoopte het beste naar boven te spitten in de Final 12. Uiteraard stond Kazan niet op zijn verlanglijstje. Zijn commentaar na de heenwedstrijd in Schiervelde: "Neem me niet kwalijk. Door de omstandigheden en de compleet door elkaar gegooiden noodgedwongen opstelling raakte ik soms geïrriteerd. We hadden heel goede momenten in de eerste (23-25) en de derde set (18-25). Maar ik zag kleine basisfoutjes, die door zo'n ploeg als Kazan 'cash' worden afgerekend. Ze brengen volley van een andere planeet. Ze zijn de kandidaat voor een vijfde gouden medaille. Ach, ik ga er dan liever uit tegen zo'n wereldploeg dan tegen een meeloper. En laat dit duidelijk zijn: ik zal niemand individueel de steen werpen. Ik denk dat we van de buitenwereld en ook van Kazan - we hadden ze al ontmoet in 2012-2013 - veel respect hebben gekregen voor onze prestaties."

Tekst: Leo PEETERS

Foto: CEV

Asterix Avo Beveren in ¼ finale out in Challenge Cup

Gert vande Broek: "Tevreden met onze campagne"

Landskampioen en bekerwinnaar Asterix Avo Beveren moest in de kwartfinale van de Challenge Cup haar meerdere erkennen in het Griekse Olympiakos Piraeus. Thuis werd het nog een nipte 2-3 nederlaag, die niet meer kon rechtgezet worden in de buurt van de Griekse hoofdstad. De ploeg van coach Gert vande Broek kan zich voortaan concentreren op de play-offs tegen Oudegem.

"Zelfs al haalden we hetzelfde niveau als in onze thuiswedstrijd tegen Mulhouse, dan nog denk ik dat het onvoldoende zou geweest zijn om Olympiakos uit te schakelen," meent Vande Broek. "Piraeus was immers

een ploeg waar niet alle gevaar van één speelster kwam. Het waren ervaren speelsters. Niet alleen Hippe, maar ook enkele andere speelsters konden ons pijn doen. Misschien hadden we in de thuismatch nog een

kansje gehad om te winnen, maar we maakten te veel fouten tegen een ervaren team. In de terugmatch was Olympiakos duidelijk de sterkste ploeg en zij ging dan ook verdiend verder. Maar al bij al ben ik tevreden

over onze Europese campagne. Als je ziet hoe Mulhouse in de weken nadien de Franse competitie domineerde, dan vind ik dat we tegen hen heel sterk presteerden." Alle aandacht kan dus vanaf nu gericht worden op de play-offs tegen Oudegem. "En dat wordt geen makkie," denkt Gert. "Zij zijn tot dusverre de enige Belgische ploeg, die ons dit seizoen kon kloppen. Het werd bij hen zelfs

een zware 3-0 nederlaag, terwijl wij wel de terugmatch wonnen, maar dat kostte ook meer moeite dan gewoonlijk. Zij zijn de verdiende finalist, ze beschikken over een heel stabiele ploeg en Lore Gillis zit de laatste maanden in een uitstekende conditie. Zij zijn de enigen die ons in de play-offs kunnen kloppen. Het zou bijgevolg wel eens een boeiende eindronde kunnen worden, met mogelijk vijf wedstrijden alvorens de nieuwe kampioen bekend wordt." Er is nogal wel wat kritiek op

het systeem van slechts twee finalisten in de play-offs... "Ik heb die formule niet gekozen en in onze vrouwencompetitie vind ik de play-offs met vier ploegen nog steeds het beste systeem. Maar het is niet aan de coaches om zich uit te spreken over het systeem of over het al dan niet invoeren van enkele technische time-outs minder of meer. Dat is de zaak voor de beleidsmensen. Maar je moet in het Belgische vrouwenvolley rekening houden met het feit dat wij geen profspeersters

hebben en dat we bijgevolg het aantal midweekmatchen zo veel mogelijk moeten beperken. Er komt trouwens ook veel minder volk naar kijken. Als je er ook rekening mee wil houden dat de ploegen zo veel en zo lang mogelijk matches willen spelen, dan blijven er uiteindelijk niet zo heel veel mogelijkheden

meer over," vindt Gert Vande Broek. Stel dat Asterix opnieuw kampioen wordt, doet de ploeg dan volgend seizoen mee aan de wedstrijden om de Champions League? "Dan moeten we eerst wel kampioen worden. Daarna is dit ook een beslissing van ons bestuur, maar ik ontvang signalen dat het antwoord wel eens positief kan zijn. We zien wel eens het zo ver is."

Tekst: Marcel Coppens
Foto: CEV

Volleybal worldwide

Emile Rousseaux moet Franse vrouwen naar O.S. 2024 leiden

Groot nieuws voor Roeselare-coach Emile Rousseaux. Hij werd door de Franse volleyfederatie aangezocht om een ambitieus plan met de Franse nationale vrouwenploeg tot een goed einde te brengen als directeur 'Project Génération 2024'. Zijn uitstekende referenties overtuigden ook de Franse bondsvoorzitter Eric Tanguy.

"De Franse vrouwen staan slechts 44ste op de wereldranglijst en dat vinden ze ondermaats. In vergelijking met het handbal en het basket, die het uitstekend doen in Frankrijk, staat het

volley onder zijn waarde geklasseerd. Ze beseffen ook dat de vervanging van één coach door een andere coach niks zou oplossen, maar dat er fundamenteel iets moest veranderen in het hele opleidingssysteem. Daarom zochten ze iemand die niet alleen de top van het vrouwenvolley, maar ook de in- en uitstroom van de volleybalschool zou evalueren en volgen. Daarom kwamen ze bij mij terecht om in het eerste jaar vooral als waarnemer en evaluator alles te analyseren. Daardoor kan ik ook

Volleybal worldwide

mijn contractuele verbintenis met Knack Roeselare nakomen tot het einde van het seizoen 2017-18. Pas daarna zou ik eventueel een definitief contract verwerven bij de Franse volleyfederatie," legt Emile Rousseaux glashelder uit. André Félix en Laurent Delacour nemen de voorlopige leiding van de Franse ploeg op zich.

De Franse vrouwenploeg komt deze zomer uit in de European League, in de World Grand Prix categorie III en neemt deel aan de Universiade. De eerste voorbereidingsmatches spelen de Franse vrouwen half mei tegen de Yellow Tigers met... Hélène Rousseaux. In het najaar zal ook bekend zijn of Parijs de organisatie toegekend krijgt van de Olympische Spelen 2024.

In de finale van de Italiaanse beker bij de vrouwen versloeg Conegliano Modena met 3 – 0 (25-23, 25-22, 25-23). Laura Heyrman scoorde 10 pt voor Modena. In de halve finale had Conegliano met 3 – 1 gewonnen tegen Novara en versloeg Modena Scandicci eveneens met 3 – 1.

De finale van de World League in groep 1 zal van 4 tot 8 juli doorgaan in het voetbalstadion van het Braziliaanse Curitiba dat plaats biedt aan 43 000 toeschouwers.

De Swatch World Tour finale van 2017 in het beach volleybal zal van 22 tot en met 27 augustus doorgaan in Hamburg. Het WK beach gaat van 28 juli tot 6 augustus door in Wenen.

Tiffany Abreu, een transgender vrouw die geboren is in Brazilië en voorheen als man actief was bij o.a. Zele Berlare in de Belgische competitie als Rodrigo Abreu, maakte op 32-jarige leeftijd de overstap naar Palmi, een team actief in het Italiaanse A2 bij de vrouwen. Dankzij haar inbreng won Palmi de eerste wedstrijden waarin zij aantrad. De Italiaan Alberto Salomoni volgt Jan De Brandt op als coach van het Hongaarse vrouwenteam.

De Serviër Slobodan Kovac volgt Giani op als coach van het Sloveense mannenteam. Kovac was jarenlang coach van Perugia en in de aanloop naar de O.S. kortstondig coach van het Iraanse nationale team.

Davide Mazzanti, de huidige coach van Conegliano, wordt de opvolger van Marco Bonitta als bondscoach van de Italiaanse vrouwen.

Simon Van de Voorde

In Frankrijk won Ajaccio de finale van de beker tegen Nantes met 3 – 0 (25-23, 25-20, 25-18). Seppe Baetens scoorde slechts 4 op 13. Bij de vrouwen versloeg Pays d'Aix Venelles verrassend Béziers met 3 – 2 (12-25, 25-17, 22-25, 25-22, 17-15).

Onze Belgen in het buitenland

Duitsland

Bij de mannen won Friedrichshaven de laatste wedstrijd van de reguliere competitie tegen Berlin met 3 – 2. Daardoor eindigde het team van **Tomas Rousseaux** en **Vital Heynen** eerste met 53 pt voor Berlin met 52 pt. Rheinmain eindigde derde met 47 pt en Düren vierde met 40 pt.

In de kwartfinale van de play-offs had Friedrichshaven twee wedstrijden tegen Königs Wusterhausen nodig om zich te kwalificeren voor de halve finale. Hierin wordt Düren de tegenstander. In de andere halve finale speelt Berlin tegen Rheinmain.

Bij de vrouwen eindigde Schwerin met 57 pt op de eerste plaats gevolgd door Stuttgart met 53 pt. Dresdner SC van **Valérie Courtois** en **Dominika Strumilo** eindigde derde met 48 pt en Potsdam vierde met 42 pt. In de

kwartfinale van de PO had Dresden drie wedstrijden nodig om Vilsbiburg uit te schakelen, **Courtois** en **Strumilo** kwamen bijna niet in actie. Tegenstander in de halve finale wordt Stuttgart.

Italië

Geen verrassingen in de kwart finale van de play offs bij de mannen. Civitanova, Trentino en Perugia wonnen hun twee wedstrijden telkens met 3 – 0. Uittredend landskampioen Modena flirtte wel even met de uitschakeling toen de eerste wedstrijd thuis tegen Verona van Francois Lecat met 1 – 3 verloren werd. In Verona werd daarna echter met 3 – 0 gewonnen waarna de klus thuis met 3 – 1 geklaard werd. In de halve finale stonden na twee wedstrijden zowel bij Civitanova – Modena als Trentino – Perugia de stand gelijk. **Simon Van de Voorde** scoorde in de eerste wedstrijd die met 3 – 1 gewonnen werd 8 op 10 en lukte twee kill bloks. In de tweede wedstrijd die met 3 – 1 verloren werd, scoorde hij 6 op 10 en lukte 1 kill blok.

Bij de vrouwen is de reguliere competitie juist afgelopen. Conegliano eindigde eerste met 56 pt voor

Casalmaggiore met 46 pt. Modena van **Laura Heyrman** eindigde op een vijfde plaats met 34 pt. Monza van **Frea Aelbrecht** was tiende met 21 pt. Monza heeft nog een kans om in de vierde finale van de play-offs te geraken. Hiervoor moeten ze het nummer zeven Busto Arsizio uitschakelen.

Polen

Budowlani Lodz diende Chemic Police zijn eerste nederlaag van het seizoen toe. **Kaja Grobelna** speelde hierin een hoofdrol met 20 aanvallen gescoord op 37. **Kaja** werd niet minder als 10 maal uitgeroepen tot MVP van de wedstrijd. In de reguliere competitie is Lodz derde geëindigd na Chemic Police en Impel Wroclaw. Wroclaw wordt de tegenstander in de halve finale van de play-offs.

Bij de mannen is Kedzierzyn van **Sam Deroo** in de reguliere competitie met 77 pt eerste geëindigd. Resovia volgt met 72 pt op plaats twee voor Jastrzebski met 67 pt en Belchatow met 66 pt. Lubin van Igor Grobelny is zesde met 51 pt en Katowice van **Gert Van Walle** tiende met 39 pt.

Frankrijk

Bij de mannen is Chaumont met 50 pt als eerste geëindigd van de reguliere competitie voor Montpellier met 49 pt. Toulouse van **Bram Van den Dries** is zesde met 32 pt. Nice van Jelle Ribbens zevende met 31 pt en Nantes van **Seppe Baetens** negende met 25pt. In de kwartfinale van de play-offs speelt Toulouse tegen Tours en Nice tegen Montpellier.

Bij de vrouwen is Mulhouse van **Angie Bland** eerste geëindigd na de reguliere competitie met 52 pt. Nantes van **Els Vandesteene** is met 45 pt vierde. St.-Raphael van **Liesbet Vindevoghel** is zesde met 31 pt en Paris St.-Cloud van **Maud Catry** en **Aziliz Divoux** werd achtste met 26 pt.

Turkije

Het als achtste geëindigde Besiktas van **Lise Van Hecke** en **Hélène Rousseaux** werd in de kwartfinale van de play-offs met 3 – 2 en 3 – 1 uitgeschakeld door Vakifbank. Galatasaray van **Charlotte Leys** eindigde vierde en speelt in de kwartfinale tegen Bursa van **Jan De Brandt** dat vijfde eindigde.

Roemenië

In de tweede fase van de competitie waarbij de punten van de eerste fase behouden blijven staat Municipal Zalau van **Matthias Valkiers** na vier gespeelde wedstrijden met een voorsprong van vier punten aan de leiding, een schitterend resultaat als men weet dat na afloop van de eerste 22 wedstrijden Zalau evenveel punten had als Steaua Boekarest en 1 meer als Craiova.

Slovenië

Ilka Van de Vyver verloor met Calcit Ljubljana de finale van de beker tegen Branik Maribor met 3 – 2 (25-21, 21-25, 25-23, 27-29, 15-7).

Europese finales voor Simon Van de Voorde en Jan De Brandt

Champions League

Bij de mannen konden naast Knack Roeselare ook de drie Poolse en de twee Turkse ploegen niet doorstoten naar de volgende ronde. Istanbul BBSK kwam er het dichtste bij want Berlin had hiervoor thuis tegen Istanbul wel een half mirakel nodig. Het Duitse team moest immers een 2 – 0 achterstand goedmaken en tevens nog de 'golden set' winnen. Voor de ronde met zes kwamen volgende wedstrijden uit de bus : Belgorod – Kazan , Modena – Civitanova en Berlin – D. Moskou

Bij de vrouwen is de eerste wedstrijd van de ronde met zes al gespeeld en lijken de deelnemers aan de Final

Four al gekend. Fenerbahce won met 2 – 3 in Eczacibasi, Vakifbank met 1 – 3 in Zurich en D. Moskou met 0 – 3 in Modena.

CEV Cup

Simon Van de Voorde speelt met Trentino de finale tegen Tours. Trentino won in de halve finale thuis met 3 – 0 en verloor met 3 – 2 in Fenerbahce. Tours won tegen Rheinmain thuis met 3 – 0 en in Duitsland met 2 – 3.

Bij de vrouwen speelt Arsizio de finale tegen D. Kazan. Charlotte Leys won met Galatasaray thuis wel met 3 – 0 maar moest in Rusland met dezelfde cijfers het onderspit delven. De 'golden set' ging dan met 15 – 11 verloren.

Challenge Cup

Bij de mannen spelen Urengoy en Chaumont de finale. Urengoy won tegen Galatasaray tweemaal met 3 – 0 en Chaumont had na de 3 – 1 zege thuis tegen Ziraat Bankasi Ankara aan twee sets genoeg in Turkije.

Jan De Brandt was na de 3 – 1 zege in Schwerin na twee sets reeds zeker van de finale. Met het volledige reserveteam werden dan de overige sets verloren. Tegenstander in de finale wordt Olympiakos Piraeus dat de golden set tegen Krasnoyarsk won met 15-13.

Tekst: Fernand Walder en Marcel Coppens
Foto's: CEV

Jan de Brandt

VC Uvok Uikhoven

“Wij willen starten met een G-team”

VC Uvok Uikhoven viert dit jaar haar 50ste verjaardag en kan dan ‘Koninklijk’ worden. Een club met traditie en dynamiek die zich ook inspant om de lokale jeugd enthousiast te maken voor het volleybal. Voorzitster Nele Gelissen is waarschijnlijk de jongste voorzitster in onze federatie. Zij nam zeer graag de uitdaging aan om haar vereniging als ‘Club in de Kijker’ voor te stellen.

Het verhaal van de voorzitter

Waarom voorzitter bij een volleybalclub?

‘Ik ben 2,5 jaar geleden voorzitter geworden bij UVOC Uikhoven. Dit kwam doordat onze vorige voorzitter,

Guido Schuermans, plotseling gestorven was en opvolging nodig was. Op dat moment – ik was reeds bestuurslid en verantwoordelijke voor de jeugd - kwam toen plots de vraag om voorzitter te worden. Ik heb hierover niet lang getwijfeld omdat

het mijn wens was dat onze club kon blijven groeien en het een morele plicht vond om het werk van Guido verder te zetten. Met de nodige ondersteuning van enkele anciens uit het bestuur, ben ik dan aan de slag gegaan als voorzitter. En dit engagement

stoppen is niet aan de orde.'

Heb je zelf het spel gespeeld?

'Ik ben zelf op 9-jarige leeftijd begonnen met volleyballen bij UVOC Uikhoven. Eerst alle jeugdreeksen doorlopen en daarna enkele jaren in de eerste ploeg van UVOC gespeeld. Tijdens mijn universitaire studies lukte dit evenwel niet voldoende en zo kwam ik dan in onze tweede ploeg terecht.

'Het was mijn morele plicht om het voorzitterschap op te nemen om zo onze club verder te laten groeien.'

Vorig seizoen besloot ik om te stoppen met volleyballen, omdat de combinatie voorzitter-speelster niet ideaal was. Op dit moment speel ik met een leuke vriendinnengroep recreatief volleybal.'

Waarom bij deze club?

'Ik ben als kind begonnen bij UVOC Uikhoven en ben er nooit vertrokken. Waarom vertrekken als je het goed hebt bij de club waar je op dat moment bent?'

Is er een intrinsieke motivatie aanwezig?

'Mijn motivatie om voorzitter te zijn is zeker en vast intrinsiek. Ik ben namelijk eerst en vooral begonnen met het voorzitterschap vanuit een motivatie om het werk van onze vorige voorzitter verder te zetten. De wil dat al onze speelsters en spelers in goede omstandigheden kunnen trainen, met de juiste omkadering, waren extra redenen.' 'Ik doe het ook omdat de vooruitgang van onze jonge spelertjes doorheen het seizoen leuk om zien is. Zij zijn degenen die me elke dag weer goede moed geven om de voorzitterstaak verder te zetten.'

Wat wil je nog 'kwijt' in het artikel?

'Ik had deze taak nooit zo goed kunnen uitvoeren zoals ik op dit moment doe, zonder de steun van de andere bestuursleden. Op het moment dat ik voorzitter werd, was ik slechts 23 jaar. Veel clubs zouden hun twijfels gehad hebben bij zo'n jong meisje maar uiteindelijk geloofde het bestuur in mij en steunen zij me nog elke dag in het voorzitterschap. Zonder hen zou ik niet gestaan hebben waar ik nu sta!'

'Ik vind volleybal een mooie en leuke sport en vind het fijn om in teamverband te spelen met mijn vriendinnen.'

'Uvoc is een club die dicht bij ons thuis is en er zijn hele leuke activiteiten voor de jeugd. We spelen niet enkel volleybal, maar er zijn ook andere activiteiten.'

'De carnavalstoet door Uikhoven is voor mij een hoogtepunt van het jaar. Alaaf.'
'We hebben een leuke trainster, een toffe vriendengroep.'

'Ik kijk op naar de passeur van onze eerste ploeg, Kaatje Moureau. Ik zou zo goed als haar willen worden, of nog beter!'

'Ik zou graag passeur willen worden bij de Yellow Tigers! Of de eerste ploeg van UVOC, dat is ook al heel goed.'

Louise, 10 jaar

'Ik wou graag aan sport doen, en ging al vaak mee met mijn papa die zelf ook volleybal speelt en zo ben ik ook volleybal gaan spelen.'

'Mijn zus Phaedra was reeds aan het spelen bij Uvoc, en toen was de stap snel gezet om hier aan te sluiten.'
'Erg leuk zijn ook de activiteiten die totaal niets te maken hebben met volleybal.'

'Als ik echt voor iemand moet kiezen als leukste, kies ik voor Nele, onze coach!'

'Ik ben fan van Lise van Hecke. Haar neem ik graag als goede voorbeeld!'

'Ik droom ervan om zo ver mogelijk te geraken in het volleybal. Eerst in Uvoc, en later wie weet... Dromen doe ik nu reeds van de Yellow Tigers!'

Femke, 12 jaar

'Ik ben twee jaar geleden begonnen met volleybal spelen omdat ik op zoek was naar een leuke teamsport.'

'Ik ben eens gaan meetrainen bij Uvoc Uikhoven en ik vond het daar heel fijn. Naast de trainingen en de wedstrijden hebben we nog andere leuke activiteiten in onze club zoals de carnavalstoet en de winterbarbecue.'

'Mijn wens en droom in het volley is dat ik later zo goed kan spelen dat ik een plaatsje bij het Yellow Tigers team krijg.'

Janne, 10 jaar

De 'onzichtbare' onmisbare kracht in het clubleven

'Voor mij zijn dit twee personen. Ten eerste Peter Ramaekers, onze secretaris. Hij heeft me vanaf het eerste moment volledig gesteund en bij hem kan ik altijd met mijn vragen terecht. Hij is verantwoordelijk voor alle wedstrijdwijzigingen en het goede verloop van de wedstrijden. Voor mij is hij onmisbaar omdat hij enerzijds altijd goed gezind is en met volle moed tegen obstakels aankijkt. Anderzijds is hij onmisbaar voor het vele werk dat hij doet om alle wedstrijden te plannen en te organiseren.'

'Ten tweede Wies Visschers, ons manusje-van-alles. Wies is reeds

'Het opstarten van een G-team is echt een doel waar onze vereniging voor gaat. Hopelijk lukt ons dit binnen afzienbare tijd.'

zolang actief binnen de club, dat ze bijna tot het meubilair behoort. Wies gaat rond voor sponsoring, gaat bestellingen bij o.a. de drukker ophalen, regelt scheidsrechters voor de jeugdwedstrijden, ontvangt scheidsrechters bij de seniorenwedstrijden... Zij is ook degene die me overtuigd heeft om in het bestuur te komen. Ook heeft ze me elk moment gesteund en kan ik met al mijn bezorgdheden en vragen bij haar terecht.'

De mooiste gelukke uitdaging

'Enkele jaren geleden stelde onze hoofdtrainer René Frissen voor om mee te doen met de beker van Vlaanderen. Dit was meteen een groot succes. De beker werd twee keer op rij gewonnen, maar de derde finale (op rij) werd jammer genoeg verloren. Toch zien we dit als een mooie uitdaging die dankzij René gelukt is.'

Dé droom van de club

Heeft de club nog een grote wens?
'Onze droom voor de nabije toekomst is het oprichten van een G-team. We

hebben vorig seizoen reeds enkele verkennende gesprekken gehad, maar door omstandigheden verloopt de uitwerking wat minder snel als gepland. Ons bestuur is sociaal geëngageerd en wil dan ook graag sportieve kansen bieden aan iedereen.'

Een droom waar je echt voor gaat?

'Het opstarten van een G-team is echt een doel waar onze vereniging voor gaat. Hopelijk lukt

ons dit binnen afzienbare tijd.'

Hoe is de planning om dit te bereiken?

'We hopen een G-team met jeugdspelers of volwassenen tegen 2018 te kunnen aanbieden aan personen in onze omgeving. We merken dat de vraag groter wordt, en we willen op korte termijn de daadwerkelijke uitvoering starten. Met hulp van enkele trainers die

in schoolvakanties monitor zijn op vakantiecampen voor kinderen en jongeren met een beperking, moet ons dit zeker lukken!'

Verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van Volley Vlaanderen.
45ste jaargang, nummer 8, april 2017

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Volley Vlaanderen, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00

Website: www.volleyvlaanderen.be E-mail: info@volleyvlaanderen.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat of Tel. 02/257.16.00

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

Schelde Sports

Superior by Design

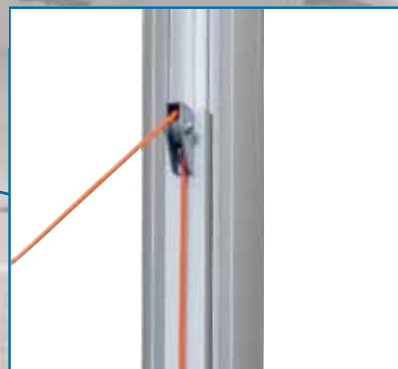
In no time een perfect opgespannen net

NIEUW

SRX-VOLLEYBALSISTEEM

- De spanningindicator geeft altijd de juiste netspanningweert.
- Supersterke Kevlar kabel voor maximale spanning van het net.
- Instant hoogteverstelling.
- Wedstrijdhoogtes gemarkeerd op de paal.

janssen·fritsen

Tel.: 03 291 00 30
e-mail: info@janssen-fritsen.be
www.janssen-fritsen.be

Belgian Red Dragons
Zilver - Zilver - Zilver - Zilver - Zilver

13/04 Red Dragons U17 - Polen (20u00)
14/04 Polen - Letland (20u00)
15/04 Red Dragons U17 - Letland (15u00)

www.topvolleybelgium.be